

Khuyến Khích Thật Thà & Câu chuyện
Của Ka' b bin Maalik, Hoàn Cảnh Của
Nabi và Tập Thể Sahabah

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامي]

Tác giả:

Abu Hisaan Ibnu Ysa

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ الحث على الصدق وقصة كعب بن مالك رضي الله عنه ﴾

وحال النبي صلى الله عليه وسلم وأصحابه رضي الله

عنهم ﴿

« باللغة الفيتنامية »

تأليف: محمد زين بن عيسى

2012 - 1433

IslamHouse.com

Bài thuyết giảng thứ sáu ngày 23/04/1433 H
(nhằm 16/3/2012)

Phần một

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَمَرَ بِالصِّدْقِ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ، وَرَفَعَ ذِكْرَ
الصَّادِقِينَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ، وَأَهَانَ الْكَاذِبِينَ وَوَضَعَ ذِكْرَهُمْ فِي
الْأَسْفَلِينَ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، الْمَلِكُ
الْحَقُّ الْمُبِينُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، أَفْضَلُ الصَّادِقِينَ.
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الدِّينِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا، أَمَّا بَعْدُ:

Alhamdulillah, tạ ơn Allah Đáng đã hạ sắc lệnh bắt buộc toàn thể người có đức tin phải thật thà (trong mọi hoàn cảnh từ lời nói đến hành động), Ngài đã nâng cao lời tuyên dương và lưu truyền những ai thật thà để thế hệ mai sau học hỏi và noi theo, đồng thời Ngài cũng đã hạ thấp, đã xỉ nhục và đã che bai những ai chuyên lừa dối lọc lừa. Tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế nào xứng đáng được thờ phụng ngoại trừ Allah duy nhất, Ngài không có đối tác cũng như không có cộng

tác, Đấng Chúa Tể Chân Lý Hiển Vinh, và xin chứng nhận Muhammad là Bè Tôi, là Nô Lệ, là Thiên Sứ, là Nabi và là Rasul của Ngài, Người hoàn hảo nhất cho tấm gương thật thà. Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người, cùng gia quyến, cùng tất cả bằng hữu của Người và cho tất cả những ai theo tấm gương cao quý của Người cho đến ngày phán xử cuối cùng được thiếp lập, và sau đó:

Anh chị em Muslim thân mến, hãy luôn hết lòng sợ Allah và luôn làm người chân thật trong lời nói lẫn hành động, hãy thật thà với Allah và thật thà với mọi người dù là Muslim hay là Kafir **“Quả thật, bản tính thật thà sẽ biến con người trở thành người nhân đức và bản tính nhân đức sẽ được dẫn lối vào thiên đàng. Đối với một người luôn thật thà mọi nơi, mọi lúc sẽ được Allah ký cho y quyển sổ là người Siddeeq (tức người luôn thành thật). Và ngược lại bản tính dối trá sẽ làm con người trở thành hư đốn và bản tính hư đốn sẽ bị đẩy y sa vào hỏa ngục. Đối với một người luôn nói dối mọi nơi mọi lúc sẽ bị Allah ký cho quyển sổ chứng nhận y là kẻ dối trá.”**

Anh chị em Muslim thân, sự thật thà là điều đáng được tuyên dương và lưu truyền cho nhân thế, luôn được Allah thương yêu và kính trọng, Ngài sẽ

*Khuyến Khích Thật Thà & Câu Chuyện Của Ka'b bin Maalik ؓ,
Hoàn Cảnh Của Nabi ﷺ và Tập Thể Sahabah ؓ*

nâng cao địa vị của họ lên cấp bậc mà chẳng ai ngờ đến và cho dù họ đã qua đời bao lâu thì tiếng tăm của họ mãi mãi vẫn thơm tho mỗi khi được nhắc đến. Điển hình như câu chuyện của vị Sahabah Ka'b bin Maalik đã thật lòng với Allah, với Rasul ﷺ nên ông đã được Allah mặc khải xuống câu Kinh xác nhận sự thật thà của ông và tiếng tăm ông được lưu truyền đến ngày tận thế và câu chuyện của ông như sau:

Trong trận chiến Tabook, sau khi Rasul ﷺ kêu gọi mọi người đầu quân thánh chiến thì được hưởng ứng rất nhiệt tình người có sức góp sức, người có của thì góp của riêng ông Ka'b bin Maalik và hai người khác thì lại không tham chiến nhưng tất cả họ chẳng có lý do chính đáng.

Sau khi Rasul ﷺ trở về Madinah từ chiến trường Tabook, Người bước vào Masjid hành lễ Salah hai Rakat và ngồi lại với mọi người, nhưng ngồi chưa được bao lâu thì những người không tham chiến thuộc nhóm ngụ Islam kéo nhau đến tạ tội, họ gồm khoảng tám mươi mấy người, họ thề thốt đủ lời rằng lý do họ vắng mặt không tham chiến là sự thật. Rasul ﷺ chấp nhận mọi lý do họ đưa ra và cầu xin Allah tha thứ cho họ còn thật hư ra sao Người phó thác cho Allah định đoạt. Sau

đó, ông Ka'b bin Maalik đến. Thấy ông Rasul ؐ mỉm cười với vẻ giận và bảo:

((مَا خَلَّفَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتَعْتَ ظَهْرَكَ؟))

“Điều gì làm cho anh không tham chiến, chẳng phải anh đã mua được vật cưỡi rồi sao ?”

- Ông Ka'b đáp: Thừa Rasul của Allah, thề bởi Allah chứng giám nếu trước đó tôi không ở bên cạnh Người mà ở cùng với nhóm người chỉ yêu thích cuộc sống trần gian này là tôi đã diện đại lý do để không tham chiến, bởi tôi rất giỏi trong việc biện minh bào chữa, nhưng tôi không làm thế. Thề bởi Allah minh giám tôi nhận biết được rằng nếu ngày hôm nay tôi nói dối với Nabi để được Nabi hài lòng về lý do tôi đưa ra thì chắc chắn tôi sẽ bị Allah vạch trần sự thật mà báo cho Nabi biết rồi Nabi sẽ giận tôi nhiều hơn, còn nếu tôi nói sự thật thì tôi hy vọng Allah sẽ ban cho tôi kết quả mỹ mãn nhất. Thề bởi Allah chứng minh tôi không hề có lý do để vắng mặt không tham chiến.

- Nghe xong Rasul ؐ nói:

((أَمَّا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ، فَقُمْ حَتَّى يَفْضِيَ اللَّهُ فِيكَ))

“Quả người này đã nói thật lòng, thôi hãy đứng dậy đi chờ đợi sự phân xử của Allah dành cho anh.” Có cùng hoàn cảnh với ông Ka'b bin Maalik là hai người đàn ông ngoan đạo đức hạnh khác, cả hai cũng đã không tham chiến nhưng lại chẳng có lý do chính đáng nào. Sau đó Rasul ﷺ hạ lệnh không cho tất cả mọi người nói chuyện với bất cứ ai trong ba người họ.

Ông Ka'b bin Maalik kể: Thế là mọi người liền quay mặt hờ hờ với tôi, lúc đó tôi cảm thấy dường như trái đất này cũng quay mặt bỏ luôn tôi, nó trở nên rất eo hẹp không còn chỗ nào để tôi đặt chân nữa, thời gian đó kéo dài năm mươi ngày. Suốt khoảng thời gian này hai người bạn của tôi tự giam mình trong nhà mà khóc sấm hối, riêng tôi thì hoạt bát và kiên cường hơn họ nên tôi quyết định cùng hành lễ Salah với mọi người ở Masjid và đi loanh quanh giữa chợ nhưng không một người nào nói chuyện với tôi. Thấy vậy, tôi bèn tìm đến gặp Rasul ﷺ lúc đó người đang ngồi sau khi hành lễ Salah xong, tôi chào hỏi người bằng lời Salam và nhìn vào miệng Người xem có nhép môi để đáp lại tôi lời Salam không, nhưng Người chẳng thèm. Sau đó tôi đứng hành lễ Salah gần nơi Người và lén nhìn trộm người xem người có nhìn tôi không nhưng Người chẳng mán đến sự có mặt của tôi, hành lễ xong tôi quay mặt về phía Người thì bị Người ngoảnh mặt

nơi khác. Thấy vậy, tôi bèn tìm đến ngôi vườn của Abu Qataadah, người anh em bà con và là người thân tính nhất của tôi. Tôi bắt đầu chào hỏi Salam với anh ta nhưng thề bởi Allah chứng giám anh ta không hề đáp lại tôi lời Salam đó.

- Tôi nói với anh: Này Abu Qataadah, thề bởi Allah minh chứng anh có biết rằng tôi rất yêu thương Allah và Rasul ؐ của Ngài không ? Nhưng anh ta im lặng không nói lời nào, tôi lặp lại lần nữa anh cũng lặng câm. Thấy vậy tôi lặp lại lần thứ ba thì anh lên tiếng nói: Chỉ có Allah và Rasul mới rõ. Lời nói lạnh lùng đó làm tôi rơi nước mắt quay mặt ra về.

Trong một ngày đang đi trên chợ của Madinah bỗng có một thương buôn người Nabaty từ Al-Shaam đến đưa cho tôi bức thư của Quốc Vương Ghassaan. Trong thư ghi rằng: Quả thật, trăm đã nhận được tin là Người Bạn của ông (ám chỉ Rasul ؐ) đã bỏ mặt ông và Allah đã không cho ông một chỗ để nương tựa quả là điều rất nhục nhã, nay ông đã không còn chỗ đứng nữa thì hãy đến với trăm đi, trăm sẽ ban cho ông vinh hoa phú quý. Đọc xong bức thư tôi tự nhủ với lòng đây quả là sự thử thách khác từ Allah, thế là tôi vội thầy bức thư dơ bản kia vào lò mà đốt.

Đúng đây quả là sự thử thách khác đền với Ka'b bin Maalik, nếu Allah đã không ban cho lòng ông vững trãi là ông đã đi sa vào lời cám dỗ mật ngọt kia rồi trong lúc đó ông là một người rất cường tráng ở độ tuổi ba mươi ba.

Ông Ka'b bin Maalik kể tiếp: Đền ngày thứ bốn mươi Rasul ﷺ phái người đến báo tin cho tôi rằng: Quả thật Rasul ﷺ hạ lệnh cấm anh gán gủi vợ.

- Lấy làm ngạc nhiên tôi hỏi: Tôi sẽ phải thôi vợ mình hay phải làm sao ?

- Người báo tin đáp: Không phải làm thế, Người chỉ cấm anh gán gủi với vợ mà thôi. Rồi ông ta cũng tìm đến hai người bạn cùng số phận của tôi mà báo lời lẽ tương tự.

- Tôi nói với vợ mình rằng: Bây giờ tốt nhất em hãy về nhà cha mẹ sống tạm đi, chờ đợi Allah phân xử xong thì tính tiếp.

Vào sáng ngày thứ năm mươi kể từ khi có lệnh cấm mọi người nói chuyện với tôi, sau khi hành lễ Salah Al-Fajr tại nhà tôi ngồi lại tưởng niệm Allah mà cảm thấy lòng mình bị chật hẹp và trái đất này không còn nơi để tôi dung thân. Trong lúc thật bi quan đó, bỗng có tiếng gọi thật lớn phát ra từ ngọn núi Sale':

*Khuyến Khích Thật Thà & Câu Chuyện Của Ka'b bin Maalik ؓ,
Hoàn Cảnh Của Nabi ﷺ và Tập Thể Sahabah ؓ*

Này hồi Ka'b bin Maalik, ông có tin mừng rồi đó, thế là tôi vội vàng cúi mọp đầu quỳ lạy tạ ơn Allah và tự hiểu được rằng Allah đã ban cho tôi lối thoát. Đúng thế, chính Nabi ﷺ đứng ra loan báo tin tức Allah đã chấp nhận sự sám hối của ba người chúng tôi sau hành lễ Salah Al-Fajr. Rasul ﷺ vừa dứt lời thì mọi người liền kéo nhau đến loan báo tin cho tôi và hai người bạn cùng số phận với tôi, có người đi bộ, có người chạy và có người thì cưỡi ngựa tranh nhau chạy đến báo tin. Người đầu tiên đến báo tin cho tôi chính là người mà tôi nghe được tiếng của ông từ xa ở trên núi, đáp lại sự nhiệt tình của ông tôi vội cởi bộ đồ đang mặc trên người mà tặng ngay cho ông, và lại lúc đó tôi không có gì ngoài bộ quần áo đang mặc và tôi mượn tạm một bộ quần áo khác mặc mà đi tìm Nabi ﷺ. Lúc đấy, mọi người kéo đến gặp tôi từng nhóm người một để chúc mừng tôi được Allah chấp nhận sự sám hối.

Bước vào Masjid, tôi bắt gặp Nabi ﷺ và mọi người đang ngồi. Tôi đến chào Salam cho Rasul ﷺ, về mặt Người lúc đó rất hơn hờ mà nói với tôi rằng:

((أَبَشِرْ بِحَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُذْ وَلَدَتْكَ أُمُّكَ))

“Báo cho anh tin tốt lành, quả thật hôm nay là ngày tốt lành nhất kể từ khi mẹ anh sinh ra anh.”

- Ông Ka'b hỏi: Thưa Rasul, việc này từ đền từ Rasul hay đền từ Allah ?

- Rasul ؐ đáp:

((لَا، بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﷻ))

“Không, điều này đến từ Allah Đấng Hùng Mạnh & Tối Cao.” Về mặt Rasul ؐ lúc đó sáng ngời tựa như mặt trăng rằm. Sau khi tôi ngồi xuống trước mặt Người, tôi nói: Thưa Rasul, để thể hiện sự sấm hối tôi sẽ bỏ thí hết tài sản của tôi vì Allah và vì Rasul của Ngài.

- Rasul ؐ đáp:

((أَمْسِكَ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ))

“Anh hãy giữ lại một phần tài sản đi sẽ tốt hơn cho anh.”

- Ông Ka'b nói: Vậy tôi sẽ giữ lại phần mà tôi được chia ở Khaybar. Thưa Rasul của Allah, quả thật Allah Đấng Tối Cao ban cho tôi lối thoát là do bởi tôi thật thà, để chứng minh sự sấm hối thật lòng là từ nay cho đến cuối đời tôi sẽ không bao giờ nói dối. Thề bởi Allah minh chứng từ đó đến nay tôi chưa từng cố ý nói dối dù là một lời, mong rằng Allah sẽ cho tôi được nói thật mãi suốt quãng đời còn lại.

Anh chị em Muslim thân mến, đây quả là niềm hạnh phúc, là hồng ân, là thành quả mỹ mãn cho những ai thật thà. Hãy nhìn vào ba vị Sahabah, để thử thách lòng thật thà của họ Allah đã hạ sắc lệnh buộc mọi người cách ly ba người họ, sắc lệnh này đã được tập thể Sahabah thi hành theo mà không màng đến tình nghĩa ruột thịt bởi sắc lệnh của Allah và Rasul luôn được họ xếp lên hàng đầu. Và họ ba người không tham chiến đã có được Iman niềm tin vững trãi nên đã thành công trong cuộc thử thách vĩ đại này. Sự sám hối của họ đã được Allah mặc khải trong Thiên Kinh Qur'an để lưu truyền danh tiếng của họ cho đến ngày tận thế:

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى التَّيِّبِ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾﴾

﴿التوبة: 117 - 119﴾

Quả thật, Allah đã chấp nhận sự sám của Nabi, của nhóm người Al-Muhaajireen (dân di cư từ Makkah) và nhóm người Al-Ansaar (thị dân Madinah), họ là những người sát cánh với Nabi trong khoảng khắc khó khăn nhất (trong sự nghiệp lập đạo pháp) dường như trong số họ có người muốn từ bỏ nhưng họ đã kịp thời được Allah quay lại sám hối. Quả thật, Ngài rất mực Bao Dung, Nhân Từ đối với họ * Và cuối cùng Allah cũng tha thứ cho ba người (Ka'b, Muraarah và Hilaal) khỏi bị án treo vì đã không tham chiến (trận Tabook). Họ cảm thấy vằng vặc lương tâm đến mức trái đất tuy rộng thênh thang nhưng bỗng nhiên trở thành chật hẹp vô cùng đối với họ. Và họ nhận thấy rằng không còn chỗ nào để chạy trốn khỏi Allah trừ phi chạy đến tạ tội với Ngài. Và rồi Ngài cũng đã quay lại tha thứ cho họ để cho họ có dịp ăn năn, hối cải. Bởi vì Allah là Đấng Đoái Thương Tha Thứ, Rất Mực khoan Dung * Nay hồi những người có đức tin, hãy luôn kính sợ Allah mà làm người chân thật.﴾ Al-Taubah :117 - 119 (chương 9).

- Ông Ka'b kể: Chưa có hồng phúc nào vĩ đại bằng việc Allah đã hướng dẫn tôi đến với Islam và sau đó là việc Ngài ban cho tôi không nói dối để lừa gạt Rasul ؐ, nếu không tôi đã thuộc nhóm người bị diệt

vong, bởi Allah đã phán về việc trừng trị những kẻ nói dối một hình phạt rất khủng khiếp:

﴿سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَ لَهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ

الله لا يرضى عن القوم الفاسقين ﴿٩٦﴾ التوبة: 95 - 96

﴿(Những kẻ đạo đức giả ngụy Islam) sẽ lấy danh nghĩa của Allah ra thề thốt một khi các người tìm đến chúng để các người khỏi khiển trách chúng. Vì vậy, các người hãy bỏ mặc chúng đi bởi chúng là những kẻ ô uế bản thủ và nơi ở dành cho chúng sẽ chính là hỏa ngục, đó là phần thưởng dành cho những gì chúng đã thu gom được * Chúng thề nguyện đủ cách để các người hài lòng về chúng, nếu các người có hài lòng về chúng thì chắc chắn Allah sẽ không bao giờ hài lòng về nhóm người hư đốn chuyên làm sai quấy.﴾ Al-Tâubah: 95 - 96 (chương 9).

Anh chị em Muslim thân mến, hãy suy ngẫm thật sâu sắc về câu chuyện vị Sahabah Ka'b bin Maalik

và hai người Sahabah khác cùng số phận với ông, cả ba đều chiến thắng, đã được Allah hài lòng.

Anh chị em Muslim thân, hãy luôn biết rằng Allah chỉ hài lòng về những ai luôn thật thà với Ngài và thật thà với mọi người.

بَارَكَ اللهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ
بِمَا فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ، أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
لِي وَلَكُمْ وَلِكَافَّةِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

Cầu xin Allah ban niềm may mắn trong Thiên Kinh Qur'an vĩ đại cho tôi và cho mọi người, xin Ngài nâng cao địa vị của bầy tôi qua những câu kinh và lời tán dương sáng suốt. Tôi nói ra những lời này rồi cầu xin Allah tha thứ tội lỗi cho tôi, cho mọi người và cho tất cả người Muslim. Tất cả hãy cầu xin Allah tha thứ tội lỗi đi, quả thật Ngài là Đấng vô cùng độ lượng, vô cùng khoan dung.

Phần hai

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ تُرَابٍ، وَفَارَقَ بَيْنَهُمْ فِي
الصِّفَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ، وَالْأَخْلَاقِ وَالْأَرْزَاقِ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْخَيْرِ الْعَمِيمِ
وَالْإِحْسَانِ. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَعْظَمُ النَّاسِ شُكْرًا
عِنْدَ الرَّخَاءِ، وَأَعْظَمُهُمْ صَبْرًا عِنْدَ الْبَلَاءِ، وَإِنَّهُ لَعَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ.
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الدِّينِ وَسَلَّمَتْ تَسْلِيمًا، أَمَّا بَعْدُ:

Alhamdulillah, tạ ơn Allah Đấng đã tạo hóa con người từ đất bụi, Đấng đã ban sự khác biệt giữa mọi người với nhau qua nhân cách bên ngoài lẫn bên trong, qua thái độ, qua tiền tài, qua địa vị và bổng lộc. Tôi xin tuyên thệ không có Thượng Đế nào xứng đáng được thờ phụng ngoại trừ Allah duy nhất, Ngài không có đối tác cũng như không có cộng tác, Đấng có vô số thiên lộc và sự tốt đẹp của Ngài bao la, bất tận. Và tôi xin chứng nhận Muhammad là Bè Tôi, là Nô Lệ, là Thiên Sứ, là Nabi và là Rasul của Ngài, Người là tấm gương hoàn hảo nhất trong nhân loại cho việc tạ ơn thiên lộc

lúc nhàn rỗi, là Người kiên cường nhất có tính chịu đựng cao nhất khi đối diện với khó khăn và nạn kiếp. Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người, cùng gia quyến, cùng tất cả bằng hữu của Người và cho tất cả những ai theo tấm gương cao quý của Người cho đến ngày phân xử cuối cùng được thiếp lập, và sau đó:

Anh chị em Muslim thân mến, hãy luôn hết lòng kính sợ Allah Đấng Hiền Vinh & Tối Cao. Chúng ta hãy biết rằng Allah đã vô cùng sáng suốt trong việc ban cho sự khác biệt giữa người và người, như đã thấy trong thiên hạ có người là Muslim (qui phục Allah) và có người là Kafir (phủ nhận Ngài), có người A'lim (thông thạo giáo lý Islam) và có người là Jahil (chẳng có tí hiểu biết về giáo lý), có người rất thông minh và có người lại đần độn, có người ngoan hiền và có người rất hung dữ, có người đức hạnh và có người hư đốn, có người có được phẩm chất đạo đức đáng tuyên dương và có người mất đi nhân cách con người đáng bị khiển trách v.v... tất cả mọi sự khác nhau đó minh được một điều rất quan trọng đó là trên toàn vũ trụ này chỉ có một Đấng Thượng Đế Allah duy nhất không có đối tác hay cộng tác với Ngài trong việc tạo hóa và quản lý. Chính Đấng Độc Tôn Allah đã tạo hóa ra bảy tầng trời và trái đất và tất cả vạn vật giữa trời đất nhằm phục vụ cho con người chúng ta. Một khi Ngài đã ban phát hoặc đã cấm

cản thì chẳng có ai hay thế lực nào lại dám đòi co chống đối sắc lệnh của Ngài.

Qua sự khác biệt đó để con người tự nhận biết được mình đã được Allah ban cho hơn người khác như thế nào, bởi chúng ta sẽ không sao cảm nhận được hồng phúc cho đến khi thấy được người bất hạnh, sẽ chẳng cảm nhận được giá trị của cặp mắt, của cái lưỡi, của đôi tay, của đôi chân... cho đến khi chúng ta thấy được người mù, người câm, người bị cụt tay, người bị cụt chân... khi đó chúng ta mới thấy mình đã hơn họ cật mắt để nhìn thế giới muôn màu còn họ chỉ biết mỗi màu đen, mình hơn họ cái lưỡi nói chuyện thoan thoát còn họ còn họ chỉ biết lặng câm, mình hơn họ đôi tay cầm nắm linh hoạt và hơn họ đôi chân đi lại dễ dàng còn họ phải nhờ đến sự trợ giúp của người khác... Vì vậy mà Nabi ﷺ đã rằng dạy:

((انظروا إلى من هو دونكم، ولا تنظروا إلى من هو فوقكم
فإنه أجدر أن لا تزددوا نعمة الله عليكم)) البخاري ومسلم.

“Các người hãy nhìn vào những ai thấp kém hơn mình, chớ có ngẩng đầu nhìn lên những ai cao hơn mình. Có thể các người mới cảm thấy hài lòng mà

không khi dễ những thiên lộc Allah đã tặng cho các người.” Hadith do Al-Bukhary và Muslim ghi lại.

Cũng với sự khác biệt này Allah làm cuộc thử thách con người nhằm sàng lọc ai mới là người có niềm tin kiên định vào Allah, tin tưởng hoàn toàn vào định mệnh và mơ ước có được kết quả tốt đẹp mỹ mãn ở ngày sau, và ai mới là người chỉ biết ôm lấy cuộc sống trần gia này, chỉ biết oán trách than thân trách phận.

Tương tự, Allah ban cho con người khác nhau về nhân cách, về thái độ, về hành động, về tiền bạc, về hạnh phúc. Thế nên, trong xã hội luôn có người giàu, người khá giả, người trung bình và người đói rách nghèo khổ. Tất cả chứng minh sự sáng suốt, quyền lực và sự am tường tuyệt đối của Đấng Tạo Hóa.

Được ghi lại trong bộ Saheeh Muslim, do ông Abu Hurairah ؓ kể: Trong một ngày hoặc trong một đêm nọ Rasul ﷺ rời khỏi nhà thì bắt gặp Abu Bakr và U'mar ؓ đang ngồi giữa đường, Người liền hỏi hai người họ:

((مَا أَخْرَجَكُمَا مِنْ بُيُوتِكُمَا هَذِهِ السَّاعَةَ؟))

“Điều gì làm cho hai người rời khỏi nhà vào lúc này?” Họ đáp: Vì chúng tôi quá đói, thưa Rasul. Nabi ؓ tiếp:

((وَأَنَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأَخْرَجَنِي الَّذِي أَخْرَجَكُمَا، قَوْمًا))

“Thề bởi Đấng nắm lấy linh hồn Ta trong tay Ngài, rằng Ta rời khỏi nhà cũng vì lý do giống như hai người, nào hãy đứng dậy.” Cả hai cùng đứng dậy đi theo Rasul ؓ đến nhà một người Al-Ansaar. Lúc bấy giờ, ông ta lại vắng nhà chỉ gặp được người vợ, bà ta liền nói: Hân hạnh, rất hân hạnh được đón tiếp Rasul và hai người đi cùng. Rasul ؓ liền hỏi: “**Chồng cô đâu rồi ?**” Bà đáp: Anh đi tìm nguồn nước ngọt cho gia đình rồi.

Không lâu sau thì chủ gia cũng về, khi ông nhìn thấy Rasul ؓ và hai người đi cùng, ông riu rít mừng rỡ lên tiếng: Alhamdulillah, hôm nay sẽ chẳng ai được diễm phúc như tôi do có khách quý đến thăm viếng thế này. Ông liền vội vã chạy vào nhà lấy ra lấy chùm chà là gồm có trái đã chín khô, có trái còn tươi và có trái thì chưa kịp chín đưa cho mọi người và bảo: Xin mời ăn. Kế tiếp ông xoay ngang lấy con dao thì Rasul ؓ lên tiếng:

((إِيَّاكَ وَالْحُلُوبَ))

“Anh đừng có đi giết con nào đang có sữa.” Và người Al-Ansaar đã đi giết một con cừu cái để chiêu đãi Nabi ؐ và hai người bạn của Người một bữa ăn thịnh soạn. Sau khi ăn uống no nê, Rasul ؐ bảo với Abu Bakr và U'mar:

((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتُسْأَلَنَّ عَنْ هَذَا التَّعِيمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ الْجُوعَ ثُمَّ لَمْ تَرْجِعُوا حَتَّى أَصَابَكُمْ هَذَا
التَّعِيمُ))

“Thề bởi Đấng nắm lấy linh hồn Ta trong tay Ngài, vào ngày phán xử cuối cùng hai người sẽ bị thẩm vấn về bữa ăn thịnh soạn này, bởi lúc rời khỏi nhà hai người đói lả và quay về sau khi đã được thưởng thức một bữa ngon thế này.”⁽¹⁾

Trong một lần khác: ông Abu Hurairah kể: Do quá đói nên tôi đã cột chặt vào bụng mình một cục đá cho đỡ đói và cố tình ngồi trên đường tói lui của mọi người. Lúc đó, ông Abu Bakr đi ngang tôi liền đứng

⁽¹⁾ Hadith do Muslim (2038) và Al-Tirmizhi (2329) ghi lại từ ông Abu Hurairah.

dậy hỏi ông về ý nghĩa của một câu kinh, tôi hỏi không vì mục đích để hiểu biết mà là để ông ta mời tôi về nhà ông ăn uống nhưng ông chỉ trả lời câu hỏi rồi quay lưng bỏ đi. lát sau, ông U'mar lại đi ngang tôi liền đứng dậy hỏi ông về ý nghĩa của một câu kinh khác, và tôi hỏi không vì mục đích để hiểu biết mà là để ông ta mời tôi về nhà ông ăn uống nhưng ông chỉ trả lời câu hỏi rồi quay lưng bỏ đi. lát sau, Rasul ؐ đi ngang và mỉm miệng cười khi nhìn thấy hiện trạng của tôi và hiểu được tôi đang muốn gì, Người lên tiếng: “**Này Abu Hurairah.**” Tôi đáp: Tôi sẵn sàng nghe đây, thưa Rasul. Người tiếp: “**Chờ lát.**” Người quay vào trong nhà thì thấy được một chậu sữa, quay lại bảo tôi: “**Hãy gọi hết mọi người ở Sufah đến đây cho Ta.**” Họ là những người đến tị nạn nên chẳng có người thân, nhà cửa cũng như chẳng có tiền bạc. Mỗi khi có được tiền (hay thức ăn) bố thí thì Người liền phân chi cho họ bởi Người không được phép ăn thức ăn bố thí, còn khi có quà tặng thì Người chỉ ăn một ít còn tất cả phân phát hết cho mọi người ở Sufah.

Ông Abu Hurairah tự nghĩ: Tại sao lại phải chia số sữa này cho tất mọi người ở Sufah, mình mới là người xứng đáng được uống, vả lại bấy nhiêu đó mình chỉ uống một hơi là hết sạch. Nhưng đây là lệnh của Rasul ؐ mình không được cải kéo rơi vào tội bất tuân

Allah và Rasul ؐ của Ngài. Được lệnh gọi mọi người ở Sufah liền kéo đến mà tìm chỗ ngồi đang hoang, Rasul ؐ gọi: **“Này Abu Hurairah.”** Tôi đáp: Tôi sẵn sàng nghe đây, thưa Rasul. Người tiếp: **“Hãy cầm lấy mà đưa cho từng người một uống đi.”** Cứ thế một người rồi lại một người được uống đến thỏa mãn. Sau khi mọi người đều uống no nê thì tôi lại mang chậu sữa đặt trước mặt Rasul ؐ. Người liền nhìn tôi mỉm cười thân thiện và nói: **“Này Abu Hurairah.”** Tôi đáp: Tôi sẵn sàng nghe đây, thưa Rasul. Người tiếp: **“Bây giờ chỉ còn Ta và anh là chưa uống.”** Đúng thế, thưa Rasul, tôi đáp. Người tiếp: **“Anh hãy ngồi xuống mà uống đi.”** Tôi vội ngồi xuống uống từng hơi một mà bên tai luôn nghe Rasul bảo: **“Hãy uống nữa đi.”** Uống xong tôi đặt cái chậu xuống mà nói: Thề bởi Đấng đã ban Người xuống bởi chân lý, tôi không còn chỗ nào để chứa thêm nữa cả. Nói xong, tôi đưa cho Người chậu sữa, Người cầm lấy mà tạ ơn Allah, rồi nói Bismillah và uống phần sữa còn lại.⁽¹⁾

Anh chị em Muslim thân mến, hoàn cảnh của Nabi ؐ và vài vị bằng hữu nghèo của Người là thế đó. Còn những vị Sahabah giàu có khác thì sao, họ lại ngoảnh mặt làm ngơ trước khó khăn đó chẳng? Không

⁽¹⁾ Hadith do Al-Bukhary (6452) ghi lại từ ông Abu Hurairah.

*Khuyến Khích Thật Thà & Câu Chuyện Của Ka'b bin Maalik ؓ,
Hoàn Cảnh Của Nabi ؐ và Tập Thể Sahabah ؓ*

hê, họ đã không ôm trọn phần tài sản kết sù để hưởng thụ một mình, ngược lại họ luôn chi dùng để phục vụ cho Islam điển hình như trong trận chiến Tabook ông Abu Bakr Al-Siddeeq đã chi toàn bộ tài sản có được gồm bốn ngàn Dirham (tương đương khoảng 22,6 triệu đồng), U'mar bin Al-Khattaab đã xuất phân nửa tài sản có được, còn U'thmaan bin A'ffaan là một người giàu có và rất rộng lượng đã chi một ngàn con lạc đà, bảy mươi con ngựa chiến, một ngàn Dinaar (tương đương khoảng 74,5 triệu đồng), tất cả được đích thân mỗi người mang đến đặt trước mặt Rasul ؐ. Đó chính là hoàn cảnh mà Nabi ؐ và nhóm Sahabah (bằng hữu) của Người đã trải qua, tất cả họ đều được Allah và Rasul ؐ hài lòng, người giàu cũng n-hư người nghèo, mỗi người đều thi hành nhiệm vụ của họ. Người giàu thì luôn miệng tạ ơn tụng niệm Allah về tài sản đã ban cho và họ đã xuất Zakat bắt buộc, đã bố thí cho người nghèo, cho đường lối phục vụ Islam, còn người nghèo thì không hề than thân trách phận, ngược lại họ luôn kiên nhẫn chờ đợi sự cứu rỗi từ Allah nên họ luôn làm mọi việc mang lại lợi ích cho bản thân và cho cộng đồng.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ الزخرف: ٣٢

﴿Phải chăng họ muốn tự quyền phân chia Rahmah (lòng thương xót) của Thượng Đế của Người hay sao (Muhammad)?. (Không) chính TA mới là Đấng phân chia bổng lộc sống giữa con người trên cuộc sống trần gian này, cũng chính TA đã nâng cao địa vị và danh vọng của một số người trong họ hơn hẳn một số người khác để họ tương trợ lẫn nhau trong cuộc sống, nhưng sự cứu rỗi của Thượng Đế Người (Muhammad) sẽ tốt đẹp rất nhiều so với mọi việc con người đã thu gom được (từ tiền tài, địa vị đến danh vọng...)﴾ Al-Zukhruf: 32 (chương 43).

Anh chị em Muslim thân mến, hãy Salawat cho Rasul thật nhiều, đặc biệt là trong ngày thứ sáu hôm nay, bởi Allah đã hạ lệnh và chính Ngài là Đấng bắt đầu mệnh lệnh đó với lời phán:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ﴿٥٦﴾ الأَحْزَاب: ٥٦

﴿**Quả thật, Allah và tất cả Thiên Thần của Ngài đều Salawat cho Nabi, bởi những người có đức tin hãy Salawat cho Người thật nhiều.**﴾ Al-Ahzaab: 56 (chương 33).

Nabi ؐ đã khuyến khích mọi người Salawat thật nhiều và hứa hẹn về phần thưởng trọng hậu cho những ai làm theo:

((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا)) رواه مسلم

“**Ai cầu xin phúc lành cho Ta một lần sẽ được Allah ban cho mười lần.**” Hadith do Muslim ghi lại.

Như đã biết Salawat cho Nabi ؐ mang ba ý nghĩa: Salawat của Allah mang ý nghĩa tuyên dương và khen ngợi, Salawat của Thiên Thần mang ý nghĩa cầu xin sự tha thứ còn Salawat của chúng ta những người Muslim mang ý nghĩa cầu xin bình an và phúc lành.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ
بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

“Thưa Allah! Cầu xin hãy ban sự bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad và dòng tộc của Người giống như Ngài đã ban cho Nabi Ibrohim và dòng tộc của Người. Quả thực, Ngài là Đấng Tối Cao và Rộng Lượng.”

وَارْضَ اللَّهُمَّ الْخُلَفَاءَ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ
وَعَلِيًّا وَالصَّحَابَةَ أَجْمَعِينَ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

“Lạy Allah, xin hãy hài lòng về các vị thủ lĩnh chân chính Abu Bakr, U'mar, U'thmaan, Aly và tất cả Sahabah đồng tất cả những ai noi theo tấm gương tốt đẹp của họ cho đến ngày tận thế.”

اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ وَأَذِلَّ الشَّرْكَ وَالْمُشْرِكِينَ وَأَعْدَاءَ
الدِّينِ

“Thura Allah! Cầu xin Ngài hãy làm hùng mạnh đạo Islam và người Muslim và hãy hạ thấp sự đa thần, người thờ đa thần và kẻ thù của tôn giáo.”

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

﴿البقرة: 201﴾

﴿Thura Allah! Hãy ban cho chúng tôi tất cả mọi điều tốt lành ở trần gian và ở đời sau. Và hãy bảo vệ chúng tôi khỏi hành phạt của hỏa ngục.﴾ Al-Baqoroh: 201 (chương 2).

عِبَادَ اللَّهِ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ

ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ النحل: ٩٠، وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ

وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ، وَاذْكُرُوا اللَّهَ الْعَظِيمَ الْجَلِيلَ يَذْكُرْكُمْ
وَاشْكُرُوا عَلَى نِعْمِهِ يَزِدْكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تَصْنَعُونَ.

Hỡi anh chị em Muslim! **﴿Quả thật, Allah ra lệnh thi hành nền công lý, làm nhân đức và bổ thí (giúp đỡ) bà con ruột thịt, đồng thời cấm làm mọi điều ác, tội lỗi và bất công. Ngài dạy bảo các người như thế để may ra các người lưu nhớ (đến phúc và tội)﴾** Al-Nahl: 90. Hãy thực hiện mọi giao kèo mà mọi người đã cam kết với Allah, cũng chớ hủy bỏ lời thề sau khi đã khẳng định trong khi Allah đã ban cho mọi người quyền cai quản, quả thật Allah thấu hiểu mọi điều các người làm. Hãy tưởng nhớ Allah Đấng Vĩ Đại, Đấng Cao Quý đi sẽ được Ngài nhớ đến các người, hãy tạ ơn Allah với những hồng ân đã ban tặng sẽ được Ngài thêm cho và lời tưởng nhớ Allah thật vĩ đại Allah am tường mọi hành động của các người.

Soạn giả

Abu Hisaan Ibnu Ysa